

Третото нѣщо, което можете да направите, е да наблюдавате, какъ малкото дете се учи да ходи. Като го наблюдавате съзнателно, ще научите великъ урокъ отъ него. Иначе, ще кажете: Лази това дете! Не, това дете се моли на Бога. То се изправи на краката си, спре се за моментъ, и току-изведнѣжъ падне. После, пакъ се допре съ прѣститѣ си до земята, ту съ първия, ту съ втория, третия, чѣтвъртия или петия, стане отъ земята, вдигне главата си нагоре и пакъ започва да се моли: Господи, искамъ да разбера живота. Помогни ми да постигна това! Туй дете ту пада, ту става и пакъ се моли: Прости ме, Господи, че още не съмъ научилъ урока си! Всичко, което си създалъ, е красivo, хубаво, и азъ искамъ да го разбера и науча. Това дете ту пъпли по земята, ту се изправя и току поглежда доволно къмъ майка си, че може самъ да върви. Цѣла наука е ходенето. И малкото дете усърдно изучава тази наука.

Казвамъ: и вие сте били такива деца, и вие сте изучавали тази наука, но сте я забравили. Мнозина питатъ: Какъ трѣбва да се молимъ? — Като малкитѣ деца, които се учатъ да ходятъ. — Какво положение трѣбва да заемемъ въ живота? — Положението на малкитѣ деца, които се учатъ да ходятъ. Щомъ станете като малкитѣ деца, вие ще разберете смисъла на живота.

И тѣй, като направите тѣзи три нѣща, вие ще се изпълните съ свещенъ трепетъ и ще бѫдете въ сила да произнесете великата, магическа формула на живота: Богъ е Любовъ! Щомъ произнесете тази формула по този начинъ, въ свѣта ще стане велико, небивало досега чудо. Ще изгрѣе слънцето въ вашитѣ души тѣй, както никога не сте го виждали. Ще се отворятъ всички прозорци, всички 12 врати на небето, които досега не сте